

Verslag Herdenkingsdienst voor
Mgr. Franciscus Hubertus Schraven cm
14 oktober 2007

In het prachtige kerkje van Broekhuizen vorst vond op een zonnige zondagmorgen, de 14^e oktober 2007, de plechtige eucharistieviering plaats voor Mgr. Frans Schraven cm en acht van zijn medebroeders, 70 jaar geleden in Chentingfu, China, op de 9 oktober 1937, als martelaren omgekomen.

De eerste gasten zijn al vroeg op het pleintje voor de kerk present en vinden hun weg langs het mooi bijgehouden kerkhofje naar de entree, waar kinderen klaar staan om misboekjes en kaarsjes uit te delen. Familieleden, van heinde en verre gekomen, begroeten elkaar en bij het begin van de dienst zit de kerk helemaal vol.

Voor het altaar staat een geschilderd portret van Mgr. Schraven en de foto's van zijn acht medebroeders. De kaarsjes worden aangestoken en neergezet bij de portretten, als symbool van het vuur waarin zij gestorven zijn, maar ook van het licht, uit respect en ter nagedachtenis aan hen, die als martelaren hun leven gaven.

Het bisschopskruis dat Mgr. Schraven ter gelegenheid van zijn bisschopswijding in 1921 van zijn familie in Lottum kreeg, staat op het altaar. Ook het kazuifel uit China, dat aan hem werd toegeschreven en tot voor kort in bewaring was bij een familielid uit de Tilburgse tak Schraven, hangt in de buurt. De kelk, door Mgr. Schraven, bij zijn bezoek in 1925, geschonken aan de parochie van de H. Familie in Tilburg, zal samen met nóg een kelk uit China, in de viering worden gebruikt. Kan het mooier?

De dienst wordt geleid door de Heren Lazaristen Harry Jaspers, Provinciaal Overste van de Lazaristen in Panningen, bijgestaan door zijn medebroeders Jan van Lare, Piet Boonekamp, beiden oud-missionaris in China en Jac Reintjes, afkomstig uit Broekhuizen.

Harry Jaspers heet alle aanwezigen een zeer hartelijk welkom en vertelt dat Broekhuizenvorst op speciale wijze met Mgr. Schraven verbonden is. Op 26 juli 1899 werden hier diezelfde klokken geluid voor Frans Schraven, oud dorpsgenoot, die er na zijn priesterwijding in mei 1899 in Parijs, op 26 juli 1899 zijn eerste H. Mis opdroeg. Negen dagen later neemt hij ook in deze kerk afscheid om als missionaris naar China te vertrekken.

Op 28 juli 1925 luiden de klokken opnieuw als hij tijdens het bezoek aan zijn familie in Limburg, aan de kinderen van het dorp het H. Vormsel toedient en ten derde male worden de klokken gehoord in december 1937, bij een voor hem opgedragen requiemmis.

Opnieuw vandaag, 70 jaar na zijn dood, wordt hij, tezamen met zijn omgekomen medebroeders hier herdacht, en luiden de klokken opnieuw. In zijn preek vertelt Harry Jaspers dat Frans Schraven als seminarist in Parijs heel goed wist wat hem in China als missionaris te wachten stond. Hij vierde er de gedenkdagen van de Franse martelaren, die daar eerder zijn gedood. Ook Gerard Wouters en Anton Geerts, beiden samen met Mgr. Schraven omgekomen, waren zich bewust van die dreiging.

Bij zijn aankomst in China, brak de Bokseropstand uit en heeft Mgr. Schraven aan den lijve ervaren dat kerken in brand werden gestoken en mensen op afschuwelijke wijze werden afgeslacht.

In de jaren '30 begon de rode revolutie. Veel Christenen, waaronder ook priesters en broeders werden vermist of vonden de dood en er was veel onrust, toen ook de Japanners oprukten. Zij lieten in eerste instantie de missies met rust, en leken zelfs respect voor hen te tonen.... tot 9 oktober 1937.

In de missieresidentie van Mgr. Schraven in Chentingfu werden grote aantallen vluchtelingen opgevangen, vooral vrouwen en meisjes, die bang waren. De Japanse soldaten hadden eerder op de dag om 'troostmeisjes' gevraagd voor de moegestreden soldaten. "U kunt mij doden, maar geven waarom jullie vragen, dat nooit", waren daarop de woorden van Mgr.

Schraven, waarop dreiging volgde.

In de avond, tijdens de maaltijd, kwamen de soldaten terug en namen hem en 8 medebroeders, allen van buiten China, geboeid en geblinddoekt mee. De Chinese priesters werden met rust gelaten.

Na dagen van onzekerheid, worden zij gevonden, vermoord en verbrand bij de pagode even buiten de stad.

Menselijke waarden mogen nooit geschonden worden, of, zoals in de eerste lezing al naar voren kwam: "Het woord van God laat zich niet in boeien slaan." Dat was Mgr.Schraven's diepste religieuze houding, naar de woorden van de predikant.

"Hij gaf zijn leven om de vrouwen te beschermen. Menselijkerwijs gesproken heeft hij verloren: een gruwelijke dood, maar de vrouwen die hij beschermde, hebben gewonnen: de poortwachters waren gedood... de poort lag open... de vrouwen en meisjes voor het grijpen en toch werd hen geen haar gekrenkt."

Verkrachting in oorlogsgebieden is ook heden ten dage een actueel thema. In zijn algemeenheid kan gezegd worden dat Mgr. Schraven, naar de maatstaven van nu, een daad stelde tegen gebruik van seksueel geweld.

Bij de portretten van de 9 martelaren wordt vervolgens hulde gebracht door achter iedere foto, waar de kaarsjes branden, een palmtak te plaatsen, als symbool van martelaarschap en nieuw leven. Met eerbied en respect worden hun namen genoemd:

- 1) Mgr. Frans Schraven, geboren in Lottum, 37 jaar missionaris in China
- 2) Lucien Charny, geboren in Melun in Frankrijk, 30 jaar missionaris in China
- 3) Thomas Ceska, geboren in Brodovac in het huidige Kroatië, 40 jaar missionaris in China.
- 4) Eugene Bertrand, geboren in Aurillac in Frankrijk, 6 jaar missionaris in China
- 5) Ladislauz Prinz, geboren in Pomerellen in Polen, 5 jaar missionaris in China
- 6) Antoon Geerts, geboren in Oudenbosch Nederland, 30 jaar missionaris in China
- 7) Gerrit Wouters, geboren in Breda Nederland, 2 jaar missionaris in China
- 8) Emmanuel Robial, pater trappist, geboren in Frankrijk, vluchteling op de missieresidentie en medeslachtoffer.
- 9) De heer Biscopitch, geboren in Slowakije, oud-militair en orgelreparateur, medeslachtoffer van de moord.

Bij de Voorbeden volgt een gebed voor de Kerk in China, die innerlijk verdeeld is; voor de vervolgte, z.g. ondergrondse kerk, en met name voor bisschop Julius, de opvolger van Mgr. Schraven in Chentingfu (het huidige Zhending), die onlangs voor de elfde keer werd gevangen gezet; voor allen die vervolgd worden vanwege hun geloof en de inzet voor menswaardig leven; voor allen die te maken hebben met seksueel geweld. Er wordt gebeden voor de aanwezigen in de kerk; voor Mgr.Schraven en gezellen: "Dat het bloed dat zij als martelaren vergoten hebben, vrucht mag dragen in China en in onze eigen gemeenschap."

De beide kelken uit China worden gebruikt bij de eucharistie, en we horen de gezangen uit de nieuw ingestudeerde Fatimamis, door het koor, dat met grote inzet en bezieling de dienst tot een extra bijzondere gebeurtenis maakt.

Tijdens de collecte wordt een prentje ter nagedachtenis aan de negen martelaren uitgedeeld.

Tot slot wordt het portret van Mgr.Frans Schraven, gemaakt door Isabel Bakker-Schraven, achternicht van de bisschop, gezegend en aangeboden aan de parochie.

- 5 -

Het portret wordt door haar in de zijbeuk van de kerk opgehangen, naast het gebrandschilderde raam met het wapen van Mgr.Schraven. Zij doet dit samen met haar kleinkind Michelle, dochter van een Chinese moeder, en met Alice van Maris-Schraven, nicht van Mgr., gedrieën symbool voor de vrouwen waarvoor Mgr. Schraven zijn leven gaf.

Vincent Hermans, initiatiefnemer van de herdenking, dankt de voorgangers in deze dienst en alle aanwezigen. Hij prijst het koor, dirigent en organist voor hun bijzondere inzet. Zo kwam er een einde aan een mooie en sfeervolle dienst, die het begin was van een prachtige dag.

Marja Schraven/Vincent Hermans